

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **H. P.** ,
skazanej z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 3 lipca 2020 r.,
wniosku obrońcy skarżonej
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku
Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 9 października 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt V K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skarżonej H. P od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 października 2019 r., sygn. akt II AKa (...), sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia oraz wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt V K (...). Nie został on jednak w żaden sposób umotywowany.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 12 czerwca 2019 r., V KK 226/19, LEX nr 2683439; 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*).

Należy też podkreślić, że w ramach rozpoznawania wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia możliwe jest jedynie wyrażenie wstępnych ocen co do zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów, w żadnym stopniu nie przesądzających ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r., II KK 39/17, LEX nr 2350003*).

Odnosząc się w tym kontekście do zarzutów podniesionych w kasacji należy stwierdzić, że ich zasadność nie jawi się jako oczywista lub wysoce prawdopodobna – również, jeśli chodzi o zarzut wystąpienia w sprawie tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a to już choćby wobec treści (pkt. 3) uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (sygn. akt BSA I-4110-1/20, LEX nr 2770251), którą zresztą miał na uwadze autor kasacji oraz wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r. (sygn. akt U 2/20). Wobec braku uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia brak jest również podstaw do czynienia szerszych rozważań w przedmiocie jego zasadności.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

